

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/456/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.21.303/2022/6. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó vallási egyesület jogi képviselője útján (dr. Gáldi Nóra egyéni ügyvéd) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. A jogi képviselővel eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Pfv.III.21.303/2022/6. számú végzése ellen, miután álláspontja szerint a támadott kúriai döntés sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) és (2) bekezdéseit.
- [3] 1.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint jelen alkotmányjogi panasz előzménye, hogy az indítványozót a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1990. július 13-án jogerőre emelkedett Pk.20.744/1990/2. számú végzésével a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény (a továbbiakban: Lvt.) 22. §-a alapján jegyezték be az egyházak nyilvántartásába. Míg a 2012. január 1-jével hatályba lépett, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) hatályba lépésekor, annak rendelkezései és melléklete az indítványozót nem nevezte meg elismert egyházként. Az indítványozó 2013. szeptember 1-jét követően kérte a minisztertől az egyházként történő elismerését, amely alapján indult eljárás az Ehtv. módosítása folytán (lásd: 2018. évi CXXXII. törvény, a továbbiakban: Módtv.) annak hatályba lépésével, 2019. április 15-ével megszűnt. A Fővárosi Törvényszék 9.Pk.60.030/20202/2-I. számú végzésével hivatalból megállapította, hogy az indítványozó a Módtv. alapján vallási egyesületnek minősül és nyilvántartásba vette. Továbbá az ezt követő végzésével elrendelte az addig vallási egyesületként

nyilvántartott indítványozó nyilvántartásba vett egyházként történő bejegyzését visszamenőleges, 2019. április 15-i hatállyal. Továbbá megállapította, hogy az indítványozó mint nyilvántartásba vett egyház a vallási egyesület jogutódja, ugyanakkor az indítványozó bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételére irányuló kérelmét elutasította.

- [4] 1.3. Az indítványozó mint kérelmező 2021. december 28-án a bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételét kérte, amelynek az elsőfokú bíróság helyt adott és megállapította, hogy a 01-10-0000012 szám alatt, nyilvántartásba vett egyházként nyilvántartott indítványozó mint kérelmező bejegyzett egyháznak minősül, egyben rögzítette a nevére, székhelyére, céljára, cél szerinti besorolására, képviselőjére, a belső egyházi jogi személyre vonatkozó adatait, valamint azt, hogy az így 01-11-0000001 számon bejegyzett egyház a nyilvántartásba vett egyház általános jogutódja. Álláspontja szerint az indítványozó kérelmezőként mint nyilvántartásba vett egyház eleget tett a bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vétel feltételeinek. Többek között rögzítette a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) internetes oldalán elérhető kimutatás alapján, hogy az indítványozó részére az Ehtv. 9/E. § (2) bekezdése *ba*) pontja és (6) bekezdése alapján megállapítható az is, hogy az indítványozó 1990. július 13-ától kezdődő bejegyzése mellett tizenöt éve nyilvántartásba vett egyházként működik, és megfelel az Ehtv.14. § (1) bekezdése *a*)-*f*) pontjaiban foglalt egyéb jogszabályi követelményeknek is. Kiemelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság valóban fogadta el a kérelmező azon nyilatkozatát, amely szerint a kérelem benyújtását megelőző öt éven belül számviteli és gazdálkodási szabályok ismételt megsértése miatt vele szemben nem került sor joghátrány alkalmazására, illetve ilyen eljárás nincs folyamatban. Valamint vele szemben a kérelem benyújtását megelőző öt éven belül jogerős döntéssel büntető intézkedés meghozatalára nem került sor, erre vonatkozó eljárás nincs folyamatban. A végzés szerint a kérelmező megfelel az Ehtv. 14. § (2) bekezdésében foglalt feltételnek is. Az ügyész az elsőfokú bíróság végzése ellen fellebbezéssel élt, amelyet a másodfokú bíróság helybenhagyott. A másodfokú bíróság jogerős végzésének indokolása szerint az ítéletábra az elsőfokú bíróság döntésével és annak jogi indokaival teljes körűen egyetértett. Indokolásában kiemelte, hogy az Ehtv. 2019. április 15-étől hatályos 9/E. § (2) bekezdés *a*) pontja, valamint a Módtv. 5. §-ához fűzött indokolás értelmezésével, mely szerint a minimum négyezer személyi jövedelemadó felajánlásnak az öt év átlagában kell teljesülnie. Tévesen hivatkozott a fellebbező arra, hogy a megadott feltétel teljesüléséhez külön-külön, egyenként kell rendelkezésre állnia a négyezer felajánlásnak, továbbá arra is, hogy a kérelmező 2019. április 15-től hatályos nyilvántartásba vételétől a vizsgált 2021. évig a törvényben meghatározott öt év még nem telt el. A másodfokú bíróság hivatkozása szerint az Ehtv. 9/E. § (2) bekezdés *a*) pontjában rögzített feltétel önmagában a 2021. évi adatok alapján teljesült, a kérelmező javára a NAV internetes oldalán szereplő adatokkal igazoltan 2021.

szeptember 9-ig 39.815 felajánlás érkezett. Emellett az adat mellett nem volt jelentősége annak, hogy a kérelem benyújtását megelőzően öt év még nem telt el.

- [5] 1.4. A jogerős végzés ellen az ügyész felülvizsgálati kérelemmel élt, melyben a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, a nyilvántartásba vett egyház bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vétel iránti kérelmét elutasító döntés meghozatalát kérte. Míg az indítványozó mint kérelmező felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős végzés hatályban fenntartására irányult. A Kúria végzésével a jogerős végzést hatályon kívül helyezte, az elsőfokú végzést megváltoztatta és az indítványozó mint kérelmező bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételére irányuló kérelmét elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy vizsgálatát a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: Cnytv.) 5. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 423. § (1) bekezdése alapján keretei között vizsgálta és azt jogszabálysértőnek találta. A Kúria döntésének indokolásában mindenekelőtt kiemelte, hogy a felülvizsgálati kérelem alapvetően az Ehtv. 9/E. § (2) bekezdés *a)* pontjának megsértését állította, de csak az előbbi jogszabályhelyen nevesített feltételre vonatkoztathatóan utalt egyben az Ehtv. és a Cnytv. további eljárási rendelkezéseire, anélkül, hogy utóbbiak önmagában álló és külön vizsgálatot igénylő hivatkozásai lettek volna a felülvizsgálati kérelemnek. Emellett hangsúlyozta, hogy az adott felülvizsgálati eljárásban abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jogerős végzés az Ehtv. 9/E. § (2) bekezdés *a)* pontja helyes értelmezésével tekintette-e teljesültnek az indítványozó mint kérelmező bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételének abban előírt feltételét. Nevezetesen, hogy a nyilvántartásba-vételi kérelem 2021. december 28-i benyújtását megelőző öt év átlagában a kérelmező részére négyezer magánszemély ajánlotta fel a befizetett személyi jövedelemadójának külön törvény szerint meghatározott részét, önmagában a nem lezárt 2021. évre vonatkozó adatok és igazolás birtokában. Indokolásában kifejtette, hogy az Ehtv. a jogi személyiséggel bíró vallási közösségek egyes típusait egymásra épülő, fokozatosan szigorodó, logikailag összefüggő feltételrendszerben határozza meg, amely feltételezi az adott vallási közösség működésének növekvő idejét, valamint annak előre haladtával a kimutatható, de igazolást igénylő társadalmi támogatottság mértékének növekedését. A vallási közösségek magasabb jogállása a korábbi jogállást feltételező és folyamatosan bővülő feltételrendszer bővülésével érhető el. Utalt arra, hogy ezek egyike a nyilvántartásba vett egyház és a bejegyzett egyház vonatkozásában, hogy az indítványozó részére a nyilvántartásba-vételi kérelem benyújtását megelőzően bizonyos időtáv átlagában a minimálisan megjelölt számú magánszemély ajánlja fel a befizetett személyi jövedelemadója külön törvény szerint meghatározott részét. Vallási egyesület esetén a nyilvántartásba vett egyházi jogálláshoz a megelőző három

év átlagában legalább ezer, a bejegyzett egyházi fokozathoz a megelőző öt év átlagában legalább négyezer magánszemély. Ezen feltétel mellett további feltételként szükséges még, hogy a kérelmező (kivéve, ha száz éves szervezett formájú nemzetközi működést igazol) a megelőző vallási közösség fokozatban működjen a törvényben megjelölt időtartam óta, amely a nyilvántartásba vett egyházi fokozat esetében vallási egyesületként öt éve, a bejegyzett egyházi státusz eléréséhez vallási egyesületként húsz éve, nyilvántartásba vett egyházként tizenöt éve [lásd: Ehtv. 9/D. § (1) bekezdését, 9/E. § (1) és (2) bekezdéseit]. A Kúria indokolásában ugyanakkor kitért arra, hogy az említett feltételek vagylagos jellegűek, az Ehtv. alternatív jelleggel biztosítja a nyilvántartásba vett egyházi, illetve a bejegyzett egyházi státusz elérését akkor is, ha a kérelmező nem a személyi jövedelemadó felajánlásán keresztül, hanem helyette a tagság létszámával igazolja a társadalmi támogatottságát. Így vallási egyesület nyilvántartásba vehető nyilvántartásba vett egyházként akkor is, ha legalább ezer, Magyarországon lakó vagy tartózkodási hellyel rendelkező nyilvántartott tagja van és emellett igazolt legalább öt éves működése is vallási egyesületként (egy további, itt nem vizsgált feltételen túl). Ehhez hasonlóan a bejegyzett egyházi nyilvántartásba vételhez is lehetséges azt igazolni, hogy a kérelmezőnek legalább tízezer, Magyarországon lakó- vagy tartózkodási hellyel rendelkező nyilvántartott tagja van és egy további, jelen ügyben jelentőséggel nem bíró feltétel mellett legalább húsz éve vallási egyesületként, avagy legalább tizenöt éve nyilvántartásba vett egyházként működik [Ehtv. 9/D. § (2) bekezdés, 9/E. § (3) és (4) bekezdés]. A felülvizsgálati bíróság végzésének indokolásában utalt az Alkotmánybíróság vonatkozó határozataiban foglaltakra, így azon megállapítására, amely szerint az állam a vallásszabadsághoz való jog alapján létrejött szervezetek és közösségek jogi személyyé válásának feltételeit az illető szervezet vagy közösség sajátosságának megfelelően szabályozhatja. Utalt arra, hogy a vallási közösségek belátásuk szerint igénybe vehetik a tevékenységükkel összeegyeztethető jogi szervezeti formák bármelyikét, de erre nem kötelesek. A vallási közösség az általa választott jogi szervezeti formának megfelelő jogállást nyeri el, vallási közösség voltából fakadó sajátosságait ennek keretei között érvényesítheti, azaz a vallásszabadság jogára hivatkozva nem mentesülhet az adott jogi formával járó kógens szabályok alól, másrészt nem élvez többletjogokat sem [8/1993. (II. 27.) AB határozat, ABH 1993, 99, 101.] Emellett idézte az Alkotmánybíróság 6/2013. (III. 1.) AB határozatában megfogalmazottakat, amely szerint alkotmányos követelmény, hogy az Alaptörvény VII. és XV. cikkéből eredően, hogy az állam a vallási közösségek önálló működését lehetővé tevő, sajátos egyházi jogállás, valamint az egyházak számára hozzáférhető további jogosultságok megszerzését a vallásszabadsághoz való joghoz, illetve az adott jogosultsághoz igazodó, tárgyilagos és ésszerű feltételek alapján, az Alaptörvény XXIV., illetve XXVIII. cikkének megfelelő tisztességes eljárásban jogorvoslati lehetőség mellett biztosítsa (Indokolás [156]). Emellett indokolásában

hangsúlyozta, hogy az Alkotmánybíróság döntése kialakítása során figyelemmel volt arra, hogy a strasbourgi Bíróság az egyházként való elismerés intézményét milyen esetben találta összeegyeztethetőnek az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény követelményeivel. Emellett utalta arra is, hogy döntésében az Alkotmánybíróság a Velencei Bizottság véleményére kiterjedően foglalkozott az egyház jogállásának elnyeréséhez írt feltételek között a minimális alapítói taglétszám alkotmányos előírásával és a vallási közösség működésének időtartamára vonatkozó elismerési feltétellel is (Indokolás [144], [145]). A kúriai végzés indokolásában kifejtette, hogy a jogalkotó az Alkotmánybíróság és a Velencei Bizottság eljárásaiban felmerült szabályozási kérdések megoldása érdekében módosította az Ehtv-t 2019. április 15-ével. Ugyanakkor azt is kiemelte, hogy annak nem volt ügydöntő jelentősége, hogy a kérelmező számára mikor nyílt meg a lehetőség a technikai szám igénylésére és ezáltal a személyi jövedelemadó felajánlásaiból származó bevételre. A jogalkotó az Ehtv. fogalmi rendszerében a társadalmi támogatottság két mutatója közül nem egyetlen mutatón, hanem alternatív jelleggel, a vizsgált vallási közösség taglétszámán keresztül is biztosította a kellő társadalmi támogatottság alátámasztását. Az adott jogi forma kógens szabályai alól a kérelmező nem mentesülhetett. Egyben megállapította, hogy a konkrét ügyben az indítványozó mint kérelmező a bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételéhez maga sem állította a tízezer fős taglétszám teljesülését, hanem a személyi jövedelemadóból származó felajánlásra hivatkozással – a 2021. évi igazolás birtokában terjesztette elő [Ehtv. 9/E. § (2) bekezdés a) pontja]. A kúriai döntés indokolása megállapította, hogy a jogerős végzés az Ehtv. előbbi rendelkezésének értelmezése során tévesen hagyta figyelmen kívül a normaszöveg magában is világos, valamint a 9/D-9/E. §-aiból együttesen is kitűnő, a jogi személyiség vallási közösségek egymásra épülő feltételrendszerébe szervesen illeszkedő tartalmát. Hangsúlyozta, hogy a bejegyzett egyházi jogállás eléréséhez a megelőző öt év átlagában legalább négyezer magánszemély részéről megkövetelt felajánlás az Szja. tv. szerint egyedül úgy értelmezhető, hogy a kérelem benyújtását megelőző teljes ötéves időszakot [a számtani átlag ismert módszeréből a megfigyelések száma adatot (a hányadosban az osztót)] is vizsgálva kell teljesülnie az így elvárt, az átlagszámítás eredményét tekintve számszerűen meghatározott adatnak. A normaszövegben megjelenő számtani átlagszámítás jelentősége és módszere nem szorítható az átlagszámítás végeredményére. A jogalkotó ugyanis jelentőséget tulajdonít nemcsak a matematikai művelet végeredményének, hanem a művelet valamennyi elemének, amelyet az is megerősít, hogy a tényleges működés időtartamát további elismerési feltételként határozta meg. A kúriai döntés megállapította, hogy a konkrét ügyben eljáró bíróságok a jogalkotó által tudatosan megfogalmazott, a kérelmező tényleges működési időtartamára figyelemmel meghatározott vetítési alap, amely teljesülésének a teljes átlagszámítási időszak alatt

kell fennállnia. Erre figyelemmel annak a lehetőségének, hogy a magánszemélyek a személyi jövedelemadójukból felajánlást tegyenek, a teljes vizsgálandó öt évben fenn kell állnia, illetve a kérelmezőnek az ehhez szükséges technikai szám birtokában kell lennie. Miután az indítványozó mint kérelmező részére egyedül és elsőként 2021. évben érkezett felajánlás, függetlenül azok mértékétől. Ezért a kérelmet a Kúria az Ehtv. 9/E. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján nem tartotta elfogadhatónak, így a jogerős végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, továbbá az indítványozó mint kérelmező bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételi kérelmét elutasította.

[6] 2. Ezt követően a kérelmező mint indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult a Kúria felülvizsgálati végzése ellen az Alkotmánybírósághoz, a kúriai döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Nézete szerint a Kúria kifogásolt döntése sérti az indítványozó Alaptörvény VII. cikk (1) és (2) bekezdéseiben rögzített jogait.

[7] A tényállás rövid ismertetését, valamint az indítvány befogadhatósági feltételeinek fennállása ismertetését követően az indítványozó kitért arra, hogy az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében elismert vallásszabadság jogával szorosán összefonódva, mintegy annak külön is nevesített részjogosítványaként ismeri el az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdése a törvényben meghatározott formában működő vallási közösségek létrehozásának, állami elismerésének és autonómiájának jogát. Emellett részletesen megindokolt érvelése szerint az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai végzésében a bíróság egy törvényben elő nem írt korlátozási feltételt (nevezetesen, hogy öt éven át legyen jogosult a kérelmező az Szja. felajánlások fogadására) alkalmazott az indítványozóval szemben. Nézete szerint, mivel az Ehtv. ilyen rendelkezést nem tartalmaz, így nem teljesül az Alaptörvény VII. cikk (1) és (2) bekezdései korlátozásával szemben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti követelménye, mely szerint a korlátozásnak törvényben kell megtörténnie. Azzal, hogy egy törvényben nem szereplő további feltételt támasztott az eljáró bíróság a „panaszossal” szemben, a bíróság kívül került az Ehtv. ezen rendelkezéseinek alkotmányos értelmezési tartományán, ezért a bíróság döntése sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakat. Hivatkozott még arra, hogy az Alaptörvény 28. cikke szerinti, az erkölcsös értelmezés követelményével ellentételes lenne, ha egy törvényben nem szereplő feltétel miatt nem lehetne bejegyzett egyház az indítványozó, amit azért nem tudott teljesíteni, mert a magyar állam – mind az Alkotmánybíróság, mind a nemzetközi emberi jogi bíróság döntései szerint – megsértette az indítványozó alapvető jogát. Nézete szerint a bíróság jogértelmezése, amennyiben a szükségesség feltételének meg is felelne, az arányossági mérlegelésen „elbukna”, mivel az adott cél, a megfelelő támogatottság felmutatása eléréséhez enyhébb jogkorlátozás is elegendő lenne.

- [8] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben az indítványokkal szemben foglalt formai és tartalmi követelményeknek.
- [9] 3.1. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [10] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszát határidőben benyújtottnak tekintendő. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által hozott Pfv.III.21.303/2022/6. számú ítéletének az ügy érdemében hozott, jogorvoslattal már nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó részben az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz részben megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vétele iránt indított ügyben kérelmező [27. § (2) bekezdés *a)*-*c)* pontjai] volt, fennáll.
- [11] 3.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó álláspontja szerint az általa kifogásolt kúriai döntés folytán az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdése sérelmét is állította, mely nézete szerint az „a vallásszabadság jogával szorosan összekapcsolódva, mintegy annak külön is nevesített részjogosítványaként ismeri el” az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdését. Magyarország Alaptörvényének ötödik módosítása részletes indokolása szerint az „Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdését érintő módosítás a jellemzően közösségi formában működő vallásgyakorlás szervezeti kereteinek sarkalatos törvényben való meghatározására utalással a vallási közösségek létrehozásának szabadságát biztosítja az érintettek számára, ugyanakkor az állam számára is megteremti annak az Alkotmánybíróság határozataiban is említett kötelezettségnek a külön is nevesített alkotmányos alapját, hogy a vallás szabad gyakorlására megfelelő szervezeti kereteket hozzon létre. A módosítás alapján sarkalatos törvénynek kell meghatároznia azokat a szervezeti kereteket, amelyeket az azonos hitelveket követők a vallásuk gyakorlása céljából igénybe vehetnek.” Mindezek alapján megállapítható,

hogyan az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdése a vallási közösségek szervezeti kereteinek megteremtésére vonatkozó állam általi kötelező feladatokat írja elő, nem tartalmaz viszont az indítványozó számára olyan Alaptörvényben biztosított jogot, amely a vallási közösségnek egy meghatározott szervezeti típusban, formában való működését feltételektől függetlenül tenné lehetővé. Mindezekre tekintettel az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdésére alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozónak nincs lehetősége.

- [12] 3.3. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés több alapjogát sérti); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést (a Kúria Pfv.III.21.303/2022/6. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit (VII. cikk (1) bekezdése); *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [13] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt kúriai végzés azzal, hogy az Ehtv. 9/E. § (2) bekezdés *a)* pontjában szereplő „ötéves átlag” kiszámítását tévesen értelmezte (s ezáltal elutasította az indítványozó bejegyzett egyházként történő nyilvántartásba vételére irányuló kérelmét) szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a vallásszabadsághoz való jogát.
- [15] 3.5. Az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja előre bocsátani, hogy a testület a bírói döntéseket kizárólag alkotmányossági szempontból vizsgálhatja felül, törvényességi, jogalkalmazási kérdések megítélésére nincsen lehetősége, illetve hogy a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság jelen ügygel összefüggésben azt is megállapította, hogy az Alkotmánybíróság a 27/2014. (VII. 23.) AB határozatában már hangsúlyozta, hogy „[a]z együttes (közösségi) vallásgyakorlás szabadsága nincs kötve semmilyen szervezeti formához. A másokkal együttesen történő vallásgyakorlásnak az Alaptörvény VII. cikkében biztosított joga mindenkit megillet, arra való tekintet nélkül, hogy az együttes vallásgyakorlás jogilag

szabályozott szervezeti keretek között vagy anélkül, illetve hogy milyen szervezeti formában történik. Sem az egyéni, sem a közösségi vallásgyakorlás szabadsága nem tehető alkotmányosan függővé sem vallásos szervezeti tagságtól, sem a vallási közösség szervezeti formájától {Indokolás [38], megerősítette: 17/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [25]}. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az kifogásolt kúriai döntésnek a bejegyzett egyházként való nyilvántartásba vételi kérelem törvényi feltételeire vonatkozó pontos értelmezése – a fentiekben idézettek alapján – nem áll alkotmányossági szempontból értékelhető összefüggésben az indítványozó Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben foglalt jogával.

- [16] Miután az Alkotmánybíróság a jelen ügyben nem tárt fel olyan körülményt, amely indokolttá tenné a fentiekben idézett következetes gyakorlatától való eltérést, ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem vet fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [17] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 27. §, valamint az Abtv. 29. § követelményeinek, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2024. július 9.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró